

Platformy dla sokoła wędrownego w Nadleśnictwie Sulechów

Zdjęcie 1. Sokół wędrowny. Źródło: <https://ebird.org/species/perfal>

W styczniu br. Nadleśnictwo Sulechów zainstalowało trzy specjalnie przygotowane platformy dla sokoła wędrownego. Jedna z nich zlokalizowana jest w aglomeracji miejskiej w bezpośrednim sąsiedztwie budynku siedziby Nadleśnictwa. Natomiast dwie pozostałe umieszczono na obszarze leśnym.

Zdjęcie 2. Platforma dla sokoła w Nadleśnictwie Sulechów. Źródło: opracowanie własne.

Zdjęcie 3. Platforma dla sokoła w Nadleśnictwie Sulechów. Źródło: opracowanie własne.

Sokół wędrowny (*Falco peregrinus*) nie buduje samodzielnie gniazd. Do gniazdowania wykorzystuje półki na urwiskach skalnych lub różne miejsca stworzone przez człowieka, np. elementy wysokich budynków (dachy, gzymsy, elementy konstrukcyjne, mosty), jak również wcześniej wspomniane sztuczne platformy (Wieland, 2012, Lotkowski i in., 2015).

Zdjęcie 4. Prace związane z budową platformy dla sokoła wędrownego. Źródło: opracowanie własne.

W Europie nadrzewna populacja sokoła wędrownego miała szeroki zasięg występowania, tj. północnwschodnie Niemcy, Polska, południowa Szwecja, Dania, Finlandia, inne kraje nadbałtyckie, Ukraina, Białoruś oraz niziny Rosji. Niestety poprzez zatrucie środowiska przez DDT (dwuchloro-dwufenylo-trójchloroetan, w Polsce znany pod nazwą handlową Azotox) populacja sokoła drastycznie zmalała, a w niektórych lokalizacjach całkowicie wyginęła. Za początek reintrodukcji przyjmuję się rok 2009, kiedy to w Niemczech wprowadzono prawie 30 par sokoła (Mizera, Sielicki, 2009). Z roku na rok populacja wskazanego gatunku systematycznie się powiększa, czego dowodem są informacje zawarte na stronie Komitetu Ochrony Orłów, które wskazują, że aktualna liczebność sokoła wędrownego w Europie szacowana jest na poziomie 13 000 par. Dlatego ww. rozwiązania przyczyniają się do zwiększenia całkowitej liczebności populacji tego gatunku oraz do poprawy bioróżnorodności siedlisk.

Miejmy nadzieję, że sokoły odniosą sukces lęgowy i będziemy mogli je w przyszłości obserwować w naszym otoczeniu. Niebawem Nadleśnictwo planuje również udostępnić kamerę online z wybranego gniazda.

Literatura:

1. Mizera T., Sielicki J. 2009. Breeding status of the Peregrine Falcon in Poland during the pre- and post-DDT era. Turul / Poznań University of Life Sciences Press, Warsaw - Poznań 2009, Pages 153 – 168.
2. Lontkowski J., Sielicki J., Sielicki S. 2015. Sokół wędrowny *Falco peregrinus* W. Chylarecki P., Sikora A., Cenian Z., Chodkiewicz T. (red.), Monitoring ptaków lęgowych. Poradnik metodyczny. Wydanie 2. GIOŚ, Warszawa, s. 544-548.
3. <http://www.koo.org.pl/sokol-wedrowny>.
4. Wieland P. 2012. Z serii „Monografie Przyrodnicze” – Zeszyt nr 20 – Sokół wędrowny. Wydawnictwo Klubu Przyrodników. ISBN: 978-83-63426-03-3.